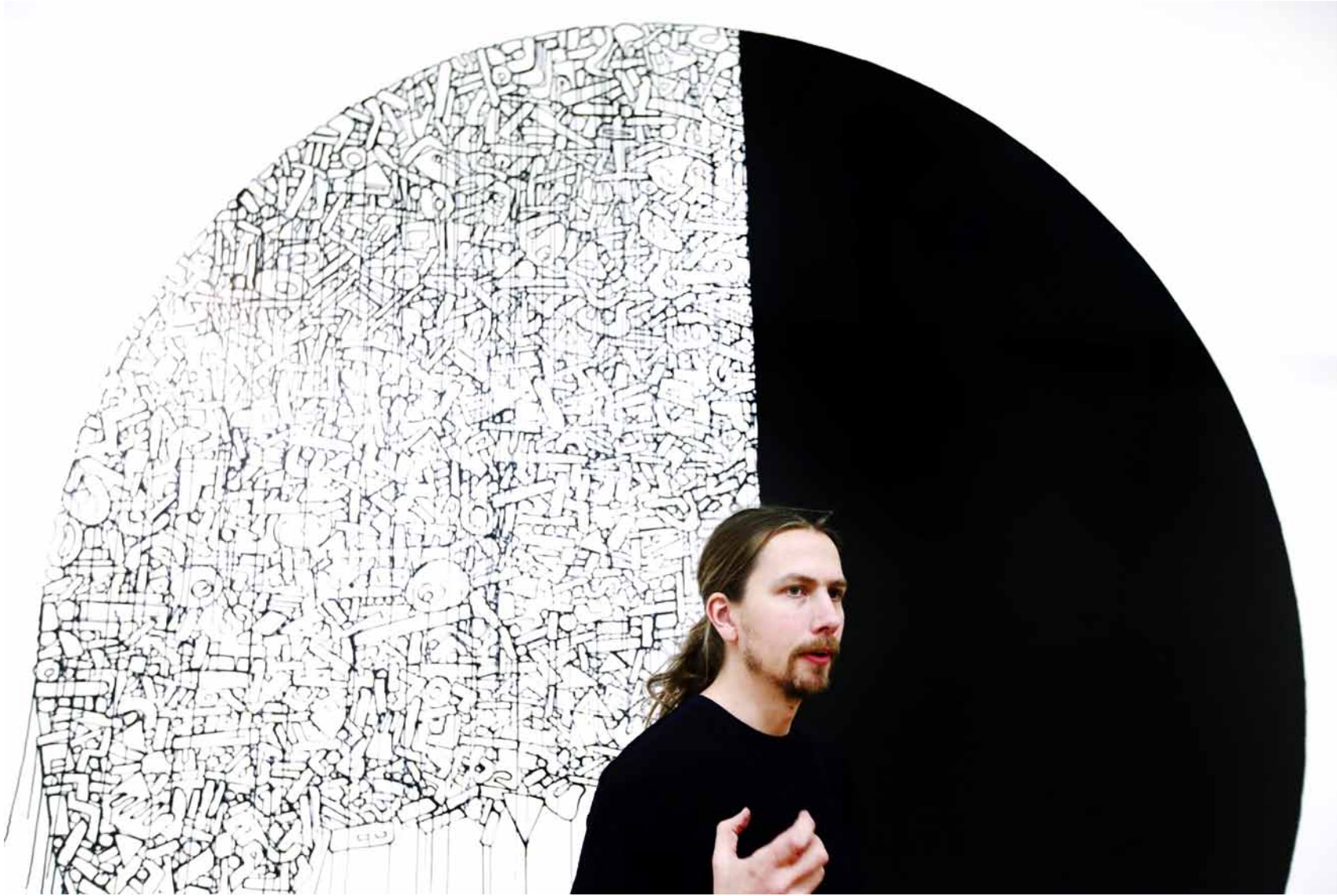

Redaktör: Catarina Nitz, 016-15 62 20, catarina.nitz@ekuriren.se
Eva Axelsson, 016-15 61 72, eva.axelsson@ekuriren.se
Mikael Barani, 016-15 61 92, mikael.barani@ekuriren.se

Maria Hoffing, 016-15 62 06, maria.hoffing@ekuriren.se
Therése Norén, 016-15 61 69, therese.noren@ekuriren.se

KONST

– Jag brukar göra ett eller ett par verk på plats, säger Jonathan Josefsson och tecknar i tusch direkt på museets vägg. FOTO: NIKLAS HOLM

Jonathan Josefsson skjuter garn med pistol på matta. En teknik som är närbesläktad med den verksamhet som drog in honom i konsten: graffitimålning med sprayburk.

Linn Fernström arbetar dels i Stockholm, dels i New York. – Det är inspirerande att vara på en plats man inte känner till, varje dag upptäcker man något nytt, säger hon om New York.

Dubbla världar och garngraffiti

Graffiti, tuftmattor och måleri

Verk av Linn Fernström, Jonathan Josefsson och Jenny Lindblom visas i tre separatutställningar på Eskilstuna konstmuseum till och med den 19 januari. Jenny Lindblom presenterades i torsdagens tidning.

Kanske är det konstnärens privilegium att få fortsätta leka. Idag invigs i så fall tre utsnitt av lekplatser på Eskilstuna konstmuseum.

Det är Linn Fernström som jämför med lek: – När jag var liten började min syster och jag att leka tillsammans så fort vi vaknade. Vi hade magi. Jag har fortsatt att leka, fast ensam.

Idag är hon en av Sveriges mest uppmärksammade konstnärer och delar sin tid mellan Stockholm och New York. 2012 utsågs hon till Sundbyholmsstiftelsens stipendiat, utställningen i Eskilstuna är en del av stipendiet. "Värd i världar" kallar hon de bil-

der hon nu visar och samtliga har sin grund i ett 40-tal teckningar hon gjort i New York. Två-tre teckningar per vecka brukar det bli under en sådan arbetsperiod och hon understryker att det inte är skisser utan färdiga teckningar hon gör.

– Utifrån dem har jag sedan fortsatt och gjort målningar, grafik och skulptur. Målningarna tar tid, en per månad blir det ungefär. Egentligen är det inte alls intressant hur mycket man gör, ändå är det ibland skönt att inrikta sig på antalet istället för tematiken. Man lever ju med en ständig oro för att

det inte ska bli något, ofta är det just det som är drivet. Jag håller på hela tiden, säger hon och tillägger:

– Det låter stort, men för mig är det ett sätt att finnas till, att vara närvarande och se saker klarare. Jag behöver det, annars känner jag mig vilsen. Och jag är väldigt tacksam över att jag kan göra det på heltid. Konstvärlden är så otroligt tuff. Om jag hade förstätt det hade jag kanske gjort något annat.

Men, nej, hon hade nog trots allt inget val.

– Jag har alltid känt mig som en konstnärssjäl trots att det inte fanns några referenser till konstvärlden när jag växte upp. Det har varit lite mer som att konsten valt mig.

Linn Fernströms bilder innehåller ofta parallella världar som förhåller sig till varandra och i många

av dem finns hon med själv tillsammans med olika djur.

– Grunden är att jag gillar djur och de har blivit en del av den värld jag gestaltar. Som konstnär kan man använda sig själv och jag har jobbat mycket med självporträtt. Jag ser konstnärer som magiker i en kollektiv känslövärld.

Vad gör din syster?

– Hon är massageterapeut och håller på med kinesologi. Hon är väldigt magisk.

När vi träffar Jonathan Josefsson lägger han sista handen vid ett av sina utställningsverk och jobbar intensivt med svart tuschpenna direkt på museets vita vägg.

– Jag gillar att göra ett eller två verk på plats när jag ställer ut.

Att de målas över och försvinner när utställningen är slut bekymrar honom inte. Runt 2 000 av

hans verk har mött just det ödet.

– De finns kvar som fotografier och det här sättet att jobba är dessutom närbesläktat med graffitin och det var ju så jag började.

Då jobbade han med sprayburk under namnet Ollio. Efter en magisterexamen i textilkonst är färgsprayen utbytt mot garnpistol.

– Under utbildningen hittade jag tuftning, en teknik där man skjuter garn på en matta. Det går snabbt och tänket är detsamma som hos graffitin. Särskilt om man gör det under en begränsad tid. Det blir till en upplevelse och liksom ett uppdrag man genomför precis som när man sprayar graffiti.

Eva Axelsson
eva.axelsson@ekuriren.se
016-15 61 72

I kväll spelar Chuck Berry Mania på Josef's i Eskilstuna. Per Johnson (uppe till vänster) kommer från Eskilstuna.

MUSIK

Nostalgi – och energikick

Chuck Berry Mania har hållit ihop i över 30 år, och i kväll kommer det rutinerade bandet för en spelning på Josef's House of Blues i Eskilstuna.

Bandets trummis, Per Johnson, bor precis som resten av bandmedlemmarna i Linköping men har till skillnad från sina bandkamrater rötterna i Eskilstuna.

– Vi är ganska många som flyttade hit från Eskilstuna och vi brukar träffas ibland och umgås. Vi pratar säkert mer om

Eskilstuna än ni som bor där gör, skrattar Per. Jag läser Eskilstuna-Kuriren på biblioteket och håller koll på vad som händer i stan.

Pers kunskap och minnen från Eskilstunas musikliv när han var ung är imponerande och värda ett reportage i sig, men i detta fall får vi få begränsa oss till kvällens spelning.

Chuck Berry Mania började sin bana med att spela låtar av, just det, Chuck Berry. Men med tiden kändes detta be-

gränsande och bandet byggde ut repertoaren med material från andra artister från eran då Berry var som störst. De längsta spelningarna med bandet kan vara bortåt tre timmar.

– **Vi är ute** och spelar ett par gånger i månaden och har trots erbjudanden valt att hålla det på den nivån. Annars är det lätt att glädjen till musiken försvinner.

Och glädjen delas av publiken. Per berättar att det är allt från 20-åringar till

en mer mogen publik som dyker upp på spelningarna.

– De yngre kan inte motstå energin, och de äldre kommer för nostalgin, säger Per.

Mer info: chuckberrymania.se

Mikael Barani
mikael.barani@ekuriren.se
016-15 61 92